

юнцы, и донесе вѣнцы на врата-та, и наедно съ
 14 народъ-тъ ищѣше да принесе жертвж. Това като чухж апостоли-тъ Варнава и Павель, раздрахж дрехы-тъ си, и скочихж въ срѣдъ народъ-тъ,
 15 та выкахж, И казувахж: О мѫжіе, защо правите това? и ный смы подобострастни вамъ человѣци, и проповѣдвамы ви, да ся обѣрнете отъ тѣзи суетны идолы къмъ Бога живаго, който е сътворилъ небе-то и земѣ-тж и море-то, и
 16 всичко що има въ тѣхъ. Който въ прѣминжлы-
 тъ родове оставилъ бѣ всичкы-тъ народы да ходятъ по свои-тъ пажища; Ако и да не е оставилъ себе си несвидѣтелствуванъ, понеже е правилъ добрины, и давалъ ни е дѣждове отъ небе-то и плодоносны врѣмена, и напълнувалъ е
 18 съ хранж и веселбж сърдца-та ни. И това като казувахж, едвамъ въспрѣхж народы-тъ, да имъ не принесжъ жертвж.

19 Между това дойдохж Іудеи отъ Антіохіїж и Иконіїж, които убѣдихж народъ-тъ, та бихж Павла съ каменіе, и го извлѣкохж вънъ изъ
 20 градъ-тъ, като го възмихж че е умрѣлъ. А когато го обыколихж ученици-тъ, станж та влѣзе въ градъ-тъ; и на утринь-тж отиде съ Варнавж
 21 въ Дервіїж. И като проповѣдахж евангелие-то и въ тойзи градъ, и научихж мнозина, върножж ся въ Листрж, и Иконіїж и Антіохіїж, И утвърдявахж души-тъ на ученици-тъ, като ги увѣщавахж да прѣбаждватъ въ вѣрж-тж; и поучавахж ги че съ много скърби трѣбва да влѣ-
 23 земъ въ царство-то Божие. И като имъ ржко-
 положихж презвитеры на всякж церквж, и ся помолихж съ постъ, прѣдадохж ги Господу, въ
 24 когото бѣхж повѣрували. И като минжхж прѣзъ
 25 Писидіїж, дойдохж въ Шамфиліїж; И проповѣдахж слово-то въ Пергіїж, и слѣзохж въ Атталіїж;
 26 И отъ тамъ отплувахж въ Антіохіїж, отъ дѣто